

er der alene medgaaet 2,000 Rb. til Keiser for Domainernes Vedkommende, og dette har sin særegne Grund i tvende Forhold, dels deri, som den ærede sidste Taler ogsaa nævnte, at der er 90 Domainekirker, der alle, efter som Forholdene nu ere, skulle eftersees 2 Gange aarlig, dels deri, at det er bestemt ifølge Lov, at Skovridergaardene og Skovfogedboligerne aarlig skulle eftersees 2 Gange, for at holde Staten fri for de store Tab, den tidligere har lidt ved saadanne Bygningers Forfald og Gjenopførelse. Dette foranlediger jo, som Enhver let kan beregne, en stor Mængde Keiser, og den letteste Vet. til at formindste disse Omkostninger var vistnok at stille sig af med endeel af Kirkerne. Der har i saa Henseende af mig som Domainedirecteur været udarbejdet et Lovforslag, som blev indstillet til den daværende Minister, og som gik ud paa at begynde med at forsøge en Afhændelse af de ydste Kirker, men jeg veed ikke, om Finantsministeren ved Siden af saamange andre foreliggende Gjenstande, vil have Tid og Leilighed til at fremme dette Forslag i denne Session. Imidlertid vil det ærede Thing see, at jeg har taget Hensyn til, hvad der her flere Gange, og endnu mere i Landstthinget er yttret om, at man burde forsøge Kirkerne Afhændelse. Dette angaaende Grundene til Ministeriets Indstilling, hvorom jeg har maattet yttre mig saa udførlig, ikke saameget med Hensyn til det Hovedresultat, hvortil jeg vil komme her i Salen, som jeg strax skal nævne, men, fordi jeg med Hensyn til de Penge, som ere brugte i de tvende sidste Finantsaar, maa forbeholde min Formand og mig selv at fremkomme med Forslag til en Tillægsbevilling til disse Befordringsudgifter.

Hvad derimod angaaer det Bemærkede om de forholdsvis store Omkostninger ved Bygningsdirectoratet, da er jeg enig i, hvad der er bleven udtalt i saa Henseende. Det er en Overlevering fra en tidligere Tid, hvor man, da man dog efter de Grundsætninger, der navnlig bleve fulgte i 1848, skulde betale de Afgaaende deres fulde Løn, hellere beholdt dem til Tjeneste, men jeg indrømmer, at der er Grund til nu at tage under Overveielse, om det ikke i saa Henseende kan træffes en hensigtsmæssig Forandring, hvorved jeg dog strax maa be-

mærke — nærmest med Hensyn til den sidste ærede Talers Ytringer — at der er en heel Deel Regnskabsvæsen, navnlig Revision af Regninger og deslige, som nu udføres af Bygningsdirecteuren, og som fremkalder et større Contoirhold og større Udgifter, men som dog naturligvis ikke kan undværes, hvorimod det maaskee kan bestrides paa en simplere og mindre bekostelig Maade i selve Ministeriets Revisionscontoir. Dersom nu Thinget gaaer ind paa at nægte de begjærte 1000 Rb. til Befordringsudgifter, saa vil jeg ansee det som en Opfordring, og jeg kan næsten sige, som en Evang — thi man kan, som Directoratet nu er organiseret, ikke hjælpe sig med de nu bestemte 3500 Rb. til Befordringsudgifter — for Regjeringen til at bringe denne hele Gjenstand under Forhandling. Men da der nu allerede er vedtaget en Bestemmelse om, at Bygningsdirectorens Gage skal inddrages ved Vacance, saa vil det, naar dette Forhold skal ordnes i det nærmeste Aar, og man ikke skal være nødt til at lade det staae hen i et heelt Aar over, være nødvendigt, at jeg i Finantsloven erholder Bemyndigelse til at anvende den med 1000 Rb. nedsatte Sum til Besørgelsen af Bygningsdirectorates Forretninger i næste Aar i det Hele. Jeg skal da bestræbe mig for, at Forholdene kunne blive ordnede saaledes, at dette Beløb kan blive tilstrækkeligt, og muligen Noget deraf kunde bespares allerede i næste Aar, og jeg vil da have i Udstaet til den næste Finantslov, hvis jeg til den Tid er Minister, at forelægge en Plan til en ny Ordning, som saaledes vil blive undergivet Thingets Bedømmelse. Jeg skal altsaa forbeholde mig, hvis dette ikke nu her møder en saa stærk Modstand, at jeg ikke kan vente at sætte det igennem, til 3die Behandling at stille et Gjenbringsforslag for den hele Posts Vedkommende, forudsat, som jeg antager, at Thinget nu gaaer ind paa den af Udvalgets her foreslaaede Nedsættelse.

Udvalgets Bemærkning under Nr. 15 er allerede afgjort og Bemærkningen under Nr. 16 foreligger blot til Efterretning. Med Hensyn til Bemærkningen under Nr. 17, da skal jeg ikke videre modsætte mig, at denne Post gaaer ud. Udvalget har i Henseende til nogle en-